

KIM JONG IL

**OIKEA NÄKEMYS JUCHE-
FILOSOFIASTA JA SEN OIKEA
YMMÄRTÄMINEN**

**Helsinki, Suomi
Juche 93 (2004)**

Kaikkien maiden proletaarit liittykää yhteen !

KIM JONG IL

**OIKEA NÄKEMYS JUCHE-
FILOSOFIASTA JA SEN OI-
KEA YMMÄRTÄMINEN**

Puhe Korean Työväenpuolueen keskus-
komitean vanhemmille toimitsijoille
25. lokakuuta, 1990

Juche-aatteen opintoyhdistyksen julkaisuja 1/2004
ISSN 1457-859X
Helsinki, Suomi
Juche 93 (2004)

Esipuhe

Helmikuun 16. päivänä 2004 tulee kuluneeksi 62 vuotta suuren johtajan Toveri Kim Jong Ilin syntymästä. Juche-aatteen opintoyhdistys julkaisee tämän teoksen suomeksi juhlistaakseen tätä tapahtumaa. Toveri Kim Jong Il on kirjoittanut teoksen vuonna 1990, jolloin Neuvostoliitto ja Itä-Euroopan sosialismi oli hajoamassa. Teos valaiseekin seikkaperäisesti Juche-aatteen teoreettista taustaa.

Näiden kuluneen 14 vuoden aikana Juche-aatteeseen perustuva korealainen sosialismi on osoittanut suuren elinvoimansa. Huolimatta monista vaikeuksista Korea kansa on pystynyt säilyttämään ja edelleen vahvistamaan Juche-aatteen keskeisiä periaatteita; riippumattomuutta politiikassa, omavaraisuutta taloudessa ja itseluottamusta puolustuksessa.

Korean suvereenisuuden ja riippumattomuuden vahvistaminen on ollut mahdollista Toveri Kim Jong Ilin kehittämän Juche-aatteeseen perustuvan Songun-politiikan ansiosta. Songun politiikka on antanut Korean Kansan armeijalle keskeisen roolin sosialismin rakentamisessa. Tämä on entisestään lisännyt Korean kansan yhtenäisyyttä ja itseluottamusta. Songun-politiikan tulokset näkyvät positiivisena kehityksenä kaikilla kansantalouden aloilla.

Juche-aate on tänä päivänä yksi valovoimaisimmista aatteista, joka antaa maailman työväenluokalle lyömättömän aseensa taistelussa imperialismia vastaan. Tämän kirjan välityksellä Juche-aatteen opintoyhdistys onnittelee Toveri Kim Jong Iliä ja toivottaa hänelle terveyttä ja pitkää ikää.

Juche-aatteen opintoyhdistys ry.

Juuri äskettäin luin joidenkin yhteiskuntatieteilijöiden kirjoittamia Juche-aatetta käsitteleviä artikkeleita, ja havaitsin, että ne eivät selitä virheettömästi Juche-filosofian alkuperäisyyttä ja paremmuutta puolueen politiikan mukaan. Tämä osoittaa, että heillä itsellään on yhä virheellinen näkemys Juche-filosofiasta.

Tässä yhteydessä haluaisin käsitellä ongelmia, joita nousee esiin, kun Juche-filosofia ymmärretään ja selitetään virheettömästi ja kun sitä levitetään virheettömästi.

Ihan ensimmäiseksi meidän on oikaistava suuntaus selittää Juche-aatteen paremmuus ja alkuperäisyys marxilaisen dialektisen materialismin näkökannalta.

Aikoinaan minä esitin, miten tarpeellista on ymmärtää oikein Juche-aatteen alkuperäisyys, koska aikaisemmin jotkut yhteiskuntatieteilijät pyrkivät selittämään tämän aatteen marxilaisen dialektisen materialismin puitteissa. Minusta kuitenkin näyttää, että he eivät vielääkään ymmärrä oikein tätä kysymystä.

Jotta voitaisiin osoittaa Juche-filosofian oikeudenmukaisuus ja paremmuus, meidän on selvästi ymmärrettävä edellisen filosofian rajoitukset ja käsiteltävä tätä filosofiaa sen korrelaatioissa jälkimmäiseen. Juche-filosofian paremmuus voidaan selvästi osoittaa ainoastaan, kun sitä tutkittaessa vertailukohdaksi otetaan marxilainen filosofia, jonka rajoitukset johtuvat siitä, että se pitää kaikkien asioiden kehitystä luonnonhistorian prosessina. Jotkut tahot pyrkivät selittämään Juche-filosofian perusperiaatteet, mukaan lukien ihmisen oleellimmat luonteenpiirteet, aineellisen maailman yleisen kehityslain kannalta, sen sijaan että selittäisivät niitä valaisemalla sosiaalisen liikehdinnän lakia. Loppuanalysissä tämä voidaan tulkita siten, että itse asiassa

pyritään selittämään Juche-filosofiaa marxilaisen dialektisen materialismin kehityksen kannalta eikä täysin alkuperäisenä filosofiana. Tämä tekee mahdottomaksi selvittää virheettömästi Juche-filosofian alkuperäisyys.

Tämän hetkessä vallankumouskäytännössä vaaditaan ehdottomasti, että poistetaan rajoitukset edellisestä teoriasta, joka pitää asioiden kehitystä luonnonhistorian objektiivisena prosessina. Tällä hetkellä porvarilliset ajattelijat, revisionistit ja reformistit valavat ihmisiin spontaaniutta sekä aine-ensin-oppia ja tarkastelevat kaikkia asioita ja ilmiöitä biologiselta ja evolutionistiselta kannalta sekä vulgaarilta materialistiselta kannalta. Selittäessämme ja levittäessämme Juche-filosofiaa meidän on suunnattava kritiikin kärki tällaiseen biologiseen ja vulgaari-materialistiseen maailmankatsomukseen.

Meidän on ymmärrettävä oikein laki vastakohtien yhtenäisyydestä ja niiden välisestä taistelusta.

Tätä lakia selitettäessä havaitaan myös se seikka, että Juche-filosofiaa tarkastellaan laajalti suhteessa marxilaiseen dialektiseen materialismiin.

Marxilaisen dialektisen materialismin pääsisältö on periaate vastakohtien yhtenäisyydestä ja niiden välisestä taistelusta. Tätä kysymystä ei kuitenkaan tule tarkastella pelkästään tieteelliseltä kannalta. Kuten muitakin marxismi-leninismien teoreettisia kysymyksiä myös vastakohtien yhtenäisyyttä ja niiden välistä taistelua koskevaa lakia on tarkasteltava historiallisesti vallankumouskäytännön kannalta. Tätä lakia pidettiin tärkeänä marxilaisessa dialektisessa materialismissa. Tämä johtuu siitä, että historiallisesti oli tärkeitä valaista filosofian kannalta tuon ajan kapitalistisen yhteiskunnan sosio-taloudellisia ristiriitaisuuksia sekä luokkataistelun lakia. Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että marxilaisen filosofian selittäminen vastakohtien yhtenäisyyden ja niiden välisen taistelun periaate sisältää useita perusteettomia kohtia selvitettäessä sosialistisen yhteiskunnan kehityslakia tällä hetkellä. Tämän vuoksi emme paljonkaan viitanneet tähän periaatteeseen selittäessämme Juche-filosofian teoriaa.

Tällä hetkellä maallamme on edessään merkittävä vallanku-

mouksellinen tehtävä: rakentaa sosialismia ja jälleen yhdistää maamme. Näissä olosuhteissa meidän on mietittävä, mikä teoreettinen merkitys on sillä, kun painotetaan vastakohtien yhtenäisyyden ja niiden välisen taistelun periaatetta merkittävänä filosofian kysymyksenä ja miten se tulee vaikuttamaan vallankumoukseen ja rakentamiseen. Jos tämä kysymys selitetään väärällä tavalla, se antaa ihmisille vaikutelman, että olemme kokonaan syventyneet joutavaan jutusteluun jostakin filosofisesta kysymyksestä, joka ei sovellu todelliseen elämään ja joka saattaa vaikuttaa ei toivotulla tavalla kansallisen jälleen yhdistämisen puolesta taisteleviin. Me emme saa koskaan antautua tyhjänpäiväisiin teorioihin ja keskusteluihin, jotka eivät edusta vallankumousta ja rakentamista. Emme myöskään saa pyrkiä noudattamaan vallitsevia periaatteita tai muiden ihmisten teorioita, jotka eivät meille sovellu.

Seuraavaksi haluan sanoa, että on tärkeitä ymmärtää oikealla tavalla ihmisen perusominaisuudet.

Nämä ominaisuudet selitetään yksityiskohtaisesti puolueen asiakirjoissa, jotka on jo julkaistu. Jotkut Juche-aatetta käsittelevät artikkelit eivät kuitenkaan ole yhtäpitäviä näiden asiakirjojen kanssa.

Ihmisen perusominaisuuksia tulkitessa jotkut tahot väittävät, että ihmisellä on joitakin yhteisiä piirteitä muiden organismien kanssa, ja että samanaikaisesti ihmisellä on edellä mainitusta täysin eroava ominaisuus kehitystasolla. Nuo tahot selittävät, että eroavuudet ihmisen perusominaisuuksien ja muiden organismien välillä ovat eroavuuksia kehitystasolla.

Me emme saa ymmärtää asiaa niin, että ihmisen perusominaisuudet ovat niiden luonnollisten ominaisuuksien kehittämistä ja täydentämistä, joita organismeilla yleensä on. Tietenkin voidaan sanoa, että biologisen olennon kannalta katsottuna ihmisen keho on kehityksessä korkeammalla tasolla kuin muut organismit. Mutta sosiaalisen olennon kannalta tarkasteltuna ihminen on perusolemukseltaan erilainen kuin kaikki muut organismit. Evolutionistisen tarkastelumenetelmän mukaan ihmisen perusominaisuuksia pidetään eroavuuksina organismien

kehitystasolla.

Vaikkakin ihminen on evoluution tuote, ihmisen, sosiaalisen olennon, perusominaisuudet eivät ole evoluution tuotteita. Ne on muodostettu ja kehitetty sosiaalisesti ja historiallisesti. Olen sanonut tämän jo kauan sitten. Jotkut tahot pyrkivät kuitenkin pitämään ihmisen perusominaisuuksia eroavuuksina niiden ominaisuuksien kehitystasolla, joita organismeilla yleensä on. Tämä osoittaa, että nuo tahot yhä pyrkivät tarkastelemaan ihmisen perusominaisuuksia evolutionistisella menetelmällä.

Se on myös väärä tarkastelumenetelmä, kun pyritään löytämään ihmisen perusominaisuudet, koska ihminen eroaa eläimestä biologisten ja sosiaalisten osatekijöiden moninaisuudessa ja näiden yhdistelmätapojen monimutkaisuudessa

Oikeastaan kaikilla asioilla on tarkalleen määrätyt osatekijät sekä yhdistelmä ja rakenne. Senpä vuoksi selittäessämme asioiden ominaisuuksia me voimme miettiä ja vertailla, ovatko niiden osatekijät ja niiden yhdistelmä ja rakenne eri osista muodostuneita vai yksinkertaisia. Niiden monimutkaisuustason perusteella me pystymme selittämään erilaisten aineellisten peruspiirteiden ominaisuudet. Mutta olkootpa osatekijät ja yhdistelmä ja rakenne monimutkaisia tai yksinkertaisia, se on kysymys joka voidaan esittää ainoastaan sellaisten aineellisten peruspiirteiden välillä, joita voidaan verrata keskenään. Ihminen on ainoa sosiaalinen olento maailmassa. Sen vuoksi emme voi verrata ihmistä eläimeen tarkastelemalla näiden osatekijöitä ja niiden yhdistelmää ja rakennetta. Sosiaalisen olennon ja luonnon olennon välisiä peruseroavuuksia ei voida virheettömästi selvittää pelkästään tutkimalla osatekijöiden moninaisuutta ja monimutkaisuutta ja niiden yhdistelmää ja rakennetta.

Meillä on oltava virheetön käsitys sosiaalisesta olennoista.

Joissakin Juche-aatetta käsittelevissä artikkeleissa esitetään, että sosiaalinen vauraus myös kuuluu sosiaaliselle olennoille. On kuitenkin väärä näkemys samastaa ihminen hänen itsensä luomaan vaurauteen.

Ihminen on sosiaalinen olento. Tämä merkitsee, että ihminen on olento, joka elää sosiaalisessa suhteessa. Tätä termiä

käytetään, kun halutaan tehdä ero ihmisen ja luonnon olennon välillä. Koska ihminen on sosiaalinen olento, hänellä on sellaisia ominaisuuksia kuten riippumattomuus, luovuus ja tietoisuus, jotka ovat hänelle luonteenomaisia ja joita muilla aineellisilla olennoilla ei ole. Mutta jos ihmisen luoman vaurauden katsotaan kuuluvan myös sosiaaliselle olennolle, silloin ihmisen ja vaurauden välillä ei ole olemassa mitään peruseroavuuksia, ja on mahdotonta vastata kysymykseen, mihin ihmiselle luonteenomaiset piirteet perustuvat.

On siis ymmärrettävä oikein luonnon, ihmisen ja yhteiskunnan muutosten välinen korrelaatio.

Nämä toimenpiteet ovat ne kolme ihmisen toiminnan aluetta, joilla ihmisen riippumattomuus toteutetaan. Vallankumouskäytännön näkökannalta on tarpeen ymmärtää oikein, mikä asema näillä kullakin muutoksella on ihmisen sosiaalisessa toiminnassa, ja miten ne liittyvät toisiinsa.

Erityistä vallankumouskäytäntöä lukuun ottamatta, näistä kolmesta muutoksesta ei voida antaa oikeaa käsitystä, jos ne selitetään pelkästään siten, että ne kaikki suoritetaan samanaikaisesti sen sijaan että yksi alkaa sen jälkeen kun toinen on saatu päätökseen. Emme tietenkään voi mekaanisesti sanoa, että kun yksi kolmesta muutoksesta on saatu päätökseen, toinen suoritetaan sen jälkeen. Meidän on kuitenkin otettava huomioon, että yhtä niistä saatetaan pitää tärkeämpänä kuin muita, riippuen vallankumouskehityksen tasosta.

Tämä voidaan selvästi havaita kehittyvän vallankumouksen käytännön kulusta. Sosialistisen vallankumouksen aikana riiston ja sarron lopettaminen ja kansanjoukkojen sosio-poliittisen riippumattomuuden saavuttaminen, toisin sanoen kysymys yhteiskunnan muutoksesta, ilmenee tärkeänä seikkana. Sosialistisen järjestelmän perustamisen jälkeen kysymys luonnon ja ihmisen muuttamisesta ihmisten vapauttamiseksi luonnon ja vanhentuneiden aatteiden ja kulttuurin kahleista ilmenee tärkeämpänä tehtävänä. Tällöin luonto ja ihmiset muuttuvat ideologisen, teknologisen ja kulttuurivallankumouksen kautta, ja yhteiskunta muuttuu sosialistisen järjestelmän lujittamisen ja kehittä-

misen kautta, mutta eivät vallankumouksellisella tavalla. Sen vuoksi, käsiteltäessä näitä kolmea muutosta selittämällä ne pelkästään loogiselta kannalta, ottamatta huomioon niiden historiallista tapahtumisjärjestystä ja erityispiirteitä, tällainen teoria tulee pitkällä aikavälillä eristetyksi vallankumouskäytännöstä.

Sosiaalisen elämän kolmea aluetta koskevaa kysymystä ei myöskään saa selittää mekaanisesti.

Jotkut väittävät, että sosiaalista elämää ei saa tarkastella jakamalla se kahteen eri alueeseen – aineelliseen ja henkiseen, vaan että se on jaettava kolmeen eri alueeseen – taloudelliseen, ideologiseen ja kulttuuriseen sekä poliittiseen. Jotka näin väittävät, eivät saa esittää kysymystä tällä tavalla. On tietenkin perusteltua tarkastella inhimillistä elämää jakamalla se kolmeen alueeseen – taloudelliseen, ideologiseen ja kulttuuriseen sekä poliittiseen. Meidän puolueemme asiakirjat ovat myös selittäneet sitä tällä tavalla. Siitä huolimatta me emme voi pitää virheenä jakaa inhimillinen elämä kahteen alueeseen - aineelliseen ja henkiseen. Kysymys ei ole siitä, kuinka moneen alueeseen sosiaalinen elämä jaetaan, vaan siitä että sen jakaminen kahteen alueeseen – aineelliseen ja henkiseen – muodostaa vastapainon sen jakamiselle kolmeen alueeseen – taloudelliseen, ideologiseen ja kulttuuriseen sekä poliittiseen.

Meillä on tapana sanoa, että ihmisten ideologinen ja henkinen elämä ja heidän aineellinen elämä muodostavat sosiaalisen elämän kaksi aluetta. Sen lisäksi me jatkuvasti pidämme kiinni siitä, että kansanjoukkojen riippumattomuus on toteutettava heidän ideologisen ja henkisen elämän alueella sekä myös heidän aineellisen elämän alueella. Tärkeytensä puolesta tämä on yhtäpitävä sen lausuman kanssa, että kummankin linnakkeen, toisin sanoen sekä ideologisen että aineellisen linnakkeen, on aherrettava sosialismin ja kommunismin rakentamisessa. Jos asiaa tarkastelee edellä esitetyn perusteella, ei voida sanoa, että on väärin jakaa sosiaalinen elämä kahteen alueeseen – aineelliseen ja henkiseen.

Itse asiassa ihmisten poliittinen ja kulttuurinen elämä ilmenee ideologisessa ja henkisessä elämässä. On siis perusteltua

jakaa sosiaalinen elämä kahteen alueeseen – ideologiseen ja henkiseen elämään sekä aineelliseen elämään sisällyttämällä poliittinen ja kulttuurinen elämä edelliseen. Puhuessamme kommunismin kahdesta linnakkeesta me myös tarkoitamme niillä ideologista linnaketta tai poliittista ja ideologista linnaketta sekä myös aineellista linnaketta. Saadaksemme sosiaalisen elämän vastaamaan sisältönsä puolesta ajatusta kommunismin kahdesta linnakkeesta meidän on siis jaettava se itsestään selvänä asiana kahteen alueeseen.

Me emme voi suhtautua tähän kysymykseen siten, että jaetaanko sosiaalinen elämä kahteen alueeseen laajemmassa mielessä vai kolmeen alueeseen yksityiskohtaisemmin. Emme pysty sanomaan, kumpi tapa on oikein ja kumpi väärin.

Taloudellisen elämän, ideologisen ja kulttuurisen elämän ja poliittisen elämän välistä korrelaatiota selitettäessä ei ole oikein korostaa pelkästään kunkin näiden kolmen eri lajin elämän identtisyttä. Väite että yksi näistä ei voi määrätä toista ei ole pelkästään kaksiselitteinen ilmaisu työväenluokan näkökannalta. Se ei myöskään ole Juche-aatteen periaatteen mukaista.

Me väitämme, että riippumattomuus on ihmisten elinehto ja erityisesti korostamme, että sosio-poliittisen riippumattomuuden toteuttaminen on ensi sijaisen tärkeää taistelussa kansajoukkojen riippumattomuuden saavuttamiseksi. Väittäessämme että riippumattomuus on ihmisten elinehto me tarkoitamme sosio-poliittista riippumattomuutta. Olkoonpa ihminen aineellisessa merkityksessä kuinka rikas tahansa, ihminen ei voi koskaan väittää viettävänsä ihmiselle sopivaa elämää, jos se ei ole antoisaa sosiaalisella ja poliittisella eikä myöskään ideologisella ja kulttuurin alueella. Poliittisella elämällä ja ideologisella elämällä on määräävä ja ratkaiseva rooli sosiaalisessa elämässä. Sen vuoksi käytännössä ei ole mitään hyötyä, jos aliarvioidaan poliittisen elämän ja ideologisen elämän suurinta merkitystä ja pelkästään korostetaan sitä, että kukin näistä kolmesta erilaisesta elämästä on tärkeä omalla tavallaan.

Tämän hetken kansainvälinen tilanne on erittäin monimutkainen. Kansainvälisellä arenalla käydään raivokasta luokka-

taistelua ja teoreettisia kiistelyitä vallankumouksen ja vastavallankumouksen välillä, sosialismin ja kapitalismin välillä, ja tässä tilanteessa vallankumoukselliset ja kommunistiset etsivät oikeaa tietä, mitä kulkea.

Nykyisessä vakavassa tilanteessa sosialismin ja kapitalismin välillä nousee kysymys, kuka valloittaa kenet. Tällöin meidän on lujasti puolustettava sosialismia Juche-aatteen vallankumouslipun alla.

Juche-aate, puolueemme asennoituminen maailmaan, on aikamme johtava aate, joka valaisee ehdottoman oikeaa tapaa saavuttaa riippumattomuus kansanjoukoille. Se on vallankumouksellisen kansan riippumattomuuden asian lippu, sosialismin lippu.

Meidän on varmistettava, että kaikki puolueen jäsenet ja työtä tekevät ihmiset ovat lujasti vakuuttuneita Juche-aatteen ylivoimaisuudesta ja suuruudesta. Ja nyt kun edessä on vakava kysymys, puolustammeko vai emmekö puolusta sosialismin asiaa imperialistien ”rauhanomaisen siirtymävaiheen” edessä, meidän on kannustettava kaikkia yhteiskuntatieteilijöitä ja propagandisteja kirjoittamaan ja puhumaan vallankumouksen hyväksi ja parhaaksi ja yhtäpitävästi puoluepolitiikan kanssa.

Juche-aatteen opintoyhdistyksen julkaisuja 1/2004
ISSN 1457-859X